

Virgöl 6 Eylül

Emin Reşah

2020-09-05 23:49:37+0300

Neyle meşgulsün? Yalanla meşgulüm. Yalanı gerçekten ayırmakla.

Yalanı gerçekten ayırmanın imkanı var mı? Bir de bu ikisinin arasında *anlamsız* diye adlandırılacak kocaman bir *okyanus* var. Anlamsızlık okyanusu *gerçek* ve *yalan* denizlerinden daha büyük.

Lisan gerçeği aktarabilir mi? Yeryüzündeki ilişkileri aktarabiliyorsa, öyleymiş. Biraz daha yakından bakınca *dünya nesnelerin değil, olguların toplamıdır* diye başlayan kitabın pek de iler tutar tarafı olmadığını farkediyorsunuz. Olgu ne demek? Nesneler nerede başlayıp, nerede bitiyor? Dünya olguların toplamıysa, olguları çıkardığımızda dünyadan bir şey kalmıyor mu? Nesnelerin olgularla münasebetini insanın zihninden başka ne kuruyor da bu kadar kolay *ocak dışı* ilan ediliveriyorlar?

Hegel'in ürettiği salim kafayla fethedilmez anlamsızlık külliyyatının akabinde *Analitik Felsefe* diye bir akımın doğup, *bizim derdimiz dili incelemek, dili bir anlasak her şey hallolacak* diye hayal kuran insanların ortaya çıkması doğal. Hegel'in heyulasından ancak bu şekilde kurtulabilirsin. Ancak dilin kendi kendine yeterli olduğunu düşünerek *gerçek* ve *yalanı* bizatihi ifade edebileceğini düşünmek de çocukluk olmuş. Yürümemiş. *Anlam olguların resmini çizen bir dille mümkündür* diyen adamın her şeyi bırakıp bir köyde öğretmenlik yapmaya başlaması mı daha ilginç, sonra okulda çocuklarla ilgilenirken *bizim teorinin aslında bu çocukların dil kullanımıyla ilgisi yokmuş* deyip yeniden felsefeye dönmesi mi bilemiyorum. Ancak dil *gerçeğin aynası* olmayı bırakıp, bir defa *aktörler arasındaki iletişim ortamı* haline geldiğinde tüm Analitik Felsefe projesi iflas etmiş sayılmalıydı.

Ancak sofistike saçmalamaya ve bu sayede kariyerini korumaya almaya devam eden gelenekler sayesinde hala yaşıyor. Çünkü anlamsızlık akıyor her yerden, saçmalamadan akademisyen olamıyorsun, *biz bu işi neden yapıyoruz ey ehl-i akademi, nerede bizim hakikatle olan münasebetimiz* desen tuhaf tuhaf bakıp doktoranı vermiyorlar. *Yapacağın işi yap ve fazlasını karıştırma, bu çağda kimse-
nin hakikatle pek bir işi yok, Foucault'yu, Derrida'yı okumadın mı?*

Gerçek ve yalan denizleri arasındaki anlamsızlık okyanusu tabii ki daha çok balık içeriyor. Daha kolay avlanıyor ve insanlara daha kolay satılıyor. Çünkü kimse

aptal gibi görünmek istemez, işi *aptal görünmemek* olanlar hele hiç. Soframızın balığı işte o okyanustan geliyor.